

ଖୁତବା ଜୁମା ୧୫ ମାର୍ଚ୍ଚ ୨୦୧୯ର ସାରାଂଶ
ଛାନ- ମସଜିଦ୍ ବୟତୁଲ୍ ପୁତୁହ୍, ମର୍ତ୍ତନ୍ ଲଣ୍ଡନ (ବ୍ରିଟେନ୍)

**ଆଁହଜରତ୍ ସ.ଅଙ୍କ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ତଥା ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦା ସଂପନ୍ନ ବଦରୀ ସାହାବାମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସବର୍ଦ୍ଧକ,
ହୃଦୟଦ୍ରାବୀ ଓ ମନୁଷ୍ଟକର ଚର୍ଚ୍ଚା ।**

ତଶହୁଦ୍, ତଉଲ୍ ଏବଂ ସୁରେ ଫାତିହାର ଆବୃତ୍ତି ପରେ ହୁଜୁର ଅନଖର୍ ଅୟୋଦହୁଲ୍ଲାଃହୁ ତାଆଲା ବିନସ୍ରେହିଲ୍ ଅଜିଜ୍ କହିଲେ : ଆଜି ଯେଉଁ ସାହାବିମାନଙ୍କର ଚର୍ଚ୍ଚା କରିବି ତତ୍ତୁଧରୁ ସର୍ବପ୍ରଥମ ନାମ ହେଲା ହଜରତ୍ ସାଏବ୍ ବିନ୍ ଉସମାନ୍ ର.ଅ । ସେ ହଜରତ୍ ହଜରତ୍ ଉସମାନ୍ ବିନ୍ ମଜ୍ଜୁନ୍ ର.ଅଙ୍କର ପୁତ୍ର ଥିଲେ । ତାଙ୍କ ମାତାଙ୍କ ନାମ ହଜରତ୍ ଖାଲା ବିନତ୍ ହକିମ୍ ଥିଲା ଏବଂ ଇସଲାମର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ହିଁ ସେ ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମରେ ଦୀକ୍ଷିତ ହୋଇଥିଲେ । ହଜରତ୍ ସାଏବ୍ ବିନ୍ ଉସମାନ୍ ନିଜର ପିତା ଏବଂ ଦାଦା ହଜରତ୍ କୁଦାମାଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ହବଶା ଆଡ଼କୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ପ୍ରବାସରେ ଶାମିଲ୍ ଥିଲେ । ତାଙ୍କର ଚର୍ଚ୍ଚା ଆଁହଜରତ୍ ସ.ଅଙ୍କ ଧନୁତାଳନାକାରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କରାଯାଏ । ହଜରତ୍ ସାଏବ୍ ବିନ୍ ଉସମାନ୍ ବଦର, ଓହୋଦ୍, ଖନ୍ଦକ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଯୁଦ୍ଧରେ ଆଁହଜରତ୍ ସ.ଅଙ୍କ ସହିତ ଶାମିଲ୍ ଥିଲେ । ବଖାତ୍ ଯୁଦ୍ଧ ଅବସରରେ ଆଁହଜରତ୍ ସ.ଅ ତାଙ୍କୁ ମଦିନାର ଅମୀର (ଅଧ୍ୟକ୍ଷ) ରୂପେ ନିଯୁକ୍ତ କରିଥିଲେ । ବଖାତ୍ ଯୁଦ୍ଧ ୨ ହିଜରୀରେ ହୋଇଥିଲା । ବଖାତ୍ ମଦିନା ଠାରୁ ପ୍ରାୟ ୪୮ ମାଇଲ୍ ଦୂରତାରେ ଜୁହେନା ସଂପ୍ରଦାୟର ଏକ ପାହଡ଼ର ନାମ ଅଟେ । ହଜରତ୍ ସାଏବ୍ ବିନ୍ ଉସମାନ୍ ଯମାମା ଯୁଦ୍ଧରେ ଶାମିଲ୍ ଥିଲେ । ଯମାମା ଯୁଦ୍ଧ ହଜରତ୍ ଅବୁ ବକ୍ତର୍ ର.ଅଙ୍କ ଶାସନକାଳରେ ୧୨ ହିଜରୀରେ ହୋଇଥିଲା । ଯେଉଁ ଯୁଦ୍ଧରେ କି ତାଙ୍କୁ ତୀର ବାଜି ଥିଲା । ଯାହାଫଳରେ ସେ ପ୍ରାଣ ହରାଇଥିଲେ । ମୃତ୍ୟୁବେଳେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରାୟ ୩୦ବର୍ଷରୁ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ବୟସ ହୋଇଥିଲା ।

ପରବର୍ତ୍ତୀ ସାହାବି ହେଉଛନ୍ତି ହଜରତ୍ ଜୁମରାହ୍ ବିନ୍ ଅମ୍ମ୍ ଜୁହନି ର.ଅ । ସେ ବନ୍ଦୁ ଜରିଫ୍ ସଂପ୍ରଦାୟର ମିତ୍ର ଥିଲେ । ହେଲେ କେତେକଙ୍କ ନିକଟରେ ସେ ବନ୍ଦୁ ସାଆଦାହ୍ ସଂପ୍ରଦାୟର ମିତ୍ର ଥିଲେ ଯାହାକି ହଜରତ୍ ସାଆଦ୍ ବିନ୍ ଉବାଦାଙ୍କ ସଂପ୍ରଦାୟ ଥିଲା । ହଜରତ୍ ଜୁମରାହ୍ ବଦର ଏବଂ ଓହୋଦ୍ ଯୁଦ୍ଧରେ ଶାମିଲ୍ ଥିଲେ । ବଦର ଯୁଦ୍ଧରେ ସେ ବୀରଗତି ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥିଲେ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସାହାବି ହେଉଛନ୍ତି ହଜରତ୍ ସାଆଦ୍ ବିନ୍ ସୁହେଁ ର.ଅ । ସେ ବଦର, ଓହୋଦ୍ ଏବଂ ଖନ୍ଦକ୍ ଯୁଦ୍ଧ ସମେତ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଯୁଦ୍ଧରେ ହୁଜୁର୍ ସ.ଅଙ୍କ ସହିତ ଶାମିଲ୍ ଥିଲେ ।

ପୁନଶ୍ଚ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସାହାବି ହେଉଛନ୍ତି ହଜରତ୍ ସାଆଦ୍ ବିନ୍ ଉବୈଦ୍ ର.ଅ । ସେ ବଦର, ଓହୋଦ୍ ଏବଂ ଖନ୍ଦକ୍ ଯୁଦ୍ଧ ସମେତ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଯୁଦ୍ଧରେ ହୁଜୁର୍ ସ.ଅଙ୍କ ସହିତ ଶାମିଲ୍ ଥିଲେ । ସା କାରୀର ଗୋତ୍ରରୁ ହିଁ ବିଖ୍ୟାତ ଥିଲେ । ସେ ଅବୁ ଜୈଦ୍ ଉପାଧିରେ ଭୂଷିତ ଥିଲେ । ହଜରତ୍ ସାଆଦ୍ ବିନ୍ ଉବୈଦ୍ ସେହି ୪ ଜଣ ସାହାବିଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥିଲେ ଯେଉଁମାନେ ଅନସାରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅଙ୍କ କାଳରେ କୁରଆନ୍ ଏକତ୍ରିତ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କର ପୁତ୍ର ଉମୈର୍ ବିନ୍ ସାଆଦ୍ ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର.ଅଙ୍କ ଶାସନ କାଳରେ ଶାମ୍ (ରୋମ୍ ଦେଶର ସାଗରର ତଟବର୍ତ୍ତୀ ଅଞ୍ଚଳରେ ଅବସ୍ଥିତ ଏକ ଦେଶର ନାମ) ଦେଶର ଏକ ଭୂଖଣ୍ଡର ଶାସକ ଥିଲେ । ଏକ ରିଖାୟତ୍ ଅନୁଯାୟୀ ହଜରତ୍ ସାଆଦ୍ ବିନ୍ ଉବୈଦ୍ ଆଁହଜରତ୍ ସ.ଅଙ୍କ କାଳରେ ମସଜିଦ୍ କୁବାରେ ଇମାମତ୍ (ନମାଜରେ ନେତୃତ୍ୱ କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି) କରୁଥିଲେ । ହଜରତ୍ ଅବୁ ବକ୍ତର୍ ସିଦିକ୍ ର.ଅ ଏବଂ ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର.ଅଙ୍କ ଶାସନ କାଳରେ ମଧ୍ୟ ଇମାମତ୍ ପଦରେ ଅଧିଷ୍ଠିତ ଥିଲେ । ହଜରତ୍ ସାଆଦ୍ ବିନ୍ ଉବୈଦ୍ ର.ଅ ପ୍ରବାସର ୧୬ ତମ ବର୍ଷରେ କାଦସିୟା ଯୁଦ୍ଧରେ ବୀରଗତି ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥିଲେ । ବୀରଗତି ପ୍ରାପ୍ତ ସମୟରେ ତାଙ୍କୁ ୬୪ ବର୍ଷ

ବନ୍ଧୁ ହୋଇଥିଲା । ଅଳ୍ପ ରହମାନ ବିନ୍ ଅଫ୍ ର.ଅ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ଯେ, କ୍ରମେ ଯୁଦ୍ଧ ଯାହାକି ୧୩ ହିଜରୀରେ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ଯୁଦ୍ଧରେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ବହୁତ କ୍ଷତି ଘଟିଥିଲା । ତହିଁରେ ହଜରତ୍ ସାଆଦ୍ ବିନ୍ ଉବୈଦ୍ ପରାଜିତ ହୋଇ ଫେରି ଆସିଥିଲେ । ଅର୍ଥାତ୍ ଯୁଦ୍ଧ ଭୂମିରୁ ପଳାୟନ କରିଥିଲେ । ତେବେ ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର.ଅ ହଜରତ୍ ସାଆଦ୍‌ଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ ଯେ, ଶାମ୍ ଦେଶର ଜିହାଦରେ ଆପଣଙ୍କର ଅଭିରୁଚି ରହିଛି କି? ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର.ଅ କହିଲେ ଯେ, ସେଠାରେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରାଯାଇଛି ଏବଂ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ବହୁତ କ୍ଷତି ସହିବାକୁ ପଡ଼ିଛି । ଯଦି ଆପଣ କ୍ରମେ ଯୁଦ୍ଧର କଳଙ୍କକୁ ଲିଭାଇବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ତେବେ ଆପଣ ସେଠାକୁ ଯାଆନ୍ତୁ, ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ ଯୁଦ୍ଧ ହେଉଅଛି । ହଜରତ୍ ସାଆଦ୍ ର.ଅ ଉତ୍ତର ଦେଲେ ଯେ, ମୁଁ ଏହି ଯୁଦ୍ଧ ଭୂମି ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେଉଁଠି ବି ଯିବି ନାହିଁ । ଯେଉଁଠାରୁ ମୁଁ ପଳାୟନ କରିଛି ଏବଂ ସେଠାରେ ମୁଁ ଶତ୍ରୁ ବିପକ୍ଷରେ ହିଁ ଯୁଦ୍ଧ ଲଢ଼ିବି । ସୁତରାଂ ହଜରତ୍ ସାଆଦ୍ ବିନ୍ ଉବୈଦ୍ କାଦସିୟା ଆସିଲେ ଏବଂ ସେଠାରେ ଲଢ଼ୁ ଲଢ଼ୁ ବୀରଗତି ପ୍ରାପ୍ତ କଲେ । ଅଳ୍ପ ରହମାନ ବିନ୍ ଉବୈଦ୍ ବିନ୍ ଅବୁ ଲୈଲା ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ଯେ, ହଜରତ୍ ସାଆଦ୍ ବିନ୍ ଉବୈଦ୍ ର.ଅ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେଲେ ଏବଂ କହିଲେ ଯେ, ଆସନ୍ତା କାଲି ଆମ୍ଭେମାନେ ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ବିପକ୍ଷରେ ଲଢ଼ିବୁ ଏବଂ ଆସନ୍ତା କାଲି ହିଁ ଆମ୍ଭେମାନେ ବୀରଗତି ପ୍ରାପ୍ତ କରିବୁ । ଅତଃ ତୁମେମାନେ ଅମମାନଙ୍କର ଶରୀରୁ ରକ୍ତକୁ ଧୋଇବ ନାହିଁ ଏବଂ ଆମ୍ଭେମାନେ ପରିଧାନ କରିଥିବା ବସ୍ତ୍ର ବ୍ୟତୀତ କୌଣସି ପ୍ରକାର କଫନ୍ (ବସ୍ତ୍ର) ପିନ୍ଧାଇବ ନାହିଁ । ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ବସ୍ତ୍ରରେ ହିଁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କବର ଦେବ ।

ପରବର୍ତ୍ତୀ ଯେଉଁ ସାହାବିଙ୍କର ଚର୍ଚ୍ଚା ହେବ ସେ ହେଉଛନ୍ତି ହଜରତ୍ ସହଲ୍ ବିନ୍ ଅତିକ୍ ର.ଅ । ସେ ୭୦ ଜଣ ଅନସାରଙ୍କ ସହିତ ବୈଅତେ ଅକବା ସାନିୟାରେ ଶାମିଲ୍ ହୋଇଥିଲେ । ତାଙ୍କୁ ବଦର୍, ଓହୋଦ୍ ଯୁଦ୍ଧରେ ଶାମିଲ୍ ହେବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସାହାବି ହେଉଛନ୍ତି ହଜରତ୍ ସୁହୈଲ୍ ବିନ୍ ରାଫେ ର.ଅ । ସେ ବନ୍ଦୁ ନଜାର୍ ସଂପ୍ରଦାୟଭୁକ୍ତ ଥିଲେ । ଯେଉଁ ଭୂମିରେ ମସଜିଦ୍ ନବଖୀ ନିର୍ମାଣ ହୋଇଥିଲା ତାହା ହଜରତ୍ ସୁହୈଲ୍ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଭାଇ ସହଲ୍‌ଙ୍କ ସଂପତ୍ତି ଥିଲା । ହଜରତ୍ ସୁହୈଲ୍ ବଦର୍, ଓହୋଦ୍, ଖାଦ୍ ଯୁଦ୍ଧ ସମେତ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଯୁଦ୍ଧରେ ହୁଜୁର୍ ସ.ଅଙ୍କ ସହିତ ଶାମିଲ୍ ଥିଲେ ଏବଂ ହଜରତ୍ ଉମର୍ ର.ଅଙ୍କ ଶାସନ କାଳରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ ।

ହଜରତ୍ ମିର୍ଜା ବଶୀରୁଦ୍ଦୀନ୍ ମହମୁଦ୍ ଅହମଦ୍ ସାହେବ୍ ର.ଅ ସିରତ୍ ଖାତମୁନ୍ ନବୀୟିନ୍-ରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି ଯେ, ମଦିନାକୁ ପ୍ରବାସ କଲାପରେ ଅଧିବାସର ସର୍ବପ୍ରଥମ କାମ ବା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ମସଜିଦ୍ ନବଖୀର ନିର୍ମାଣ ଥିଲା । ଯେଉଁ ଜମି ବା ସ୍ଥାନରେ ଆଁହଜରତ୍ ସ.ଅଙ୍କର ଓଟ ଆସି ବସିଥିଲା ତାହା ମଦିନାର ଦୁଇ ଜଣ ମୁସଲମାନ ବାଳକ ସହଲ୍ ଏବଂ ସୁହୈଲ୍ ର.ଅଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତି ଥିଲା । ଯେଉଁମାନେ କି ଅସଅଦ୍ ଜରାରହଙ୍କ ତତ୍ତ୍ୱାବଧାନରେ ପାଳିତ ହେଉଥିଲେ । ଏହା ଏକ ଅଜ୍ଞାତ ଏବଂ ଜନବସତି ଶୂନ୍ୟ ଜାଗା ଥିଲା ଯାହାର ଏକ ଅଂଶରେ ଖଜୁରୀର ଗୋଟିଏ ଦୁଇଟି ବୃକ୍ଷ ରୋପଣ ହୋଇଥିଲା ତ' ଅନ୍ୟ ପାର୍ଶ୍ୱରେ କିଛି ପରିତ୍ୟକ୍ତ ଗୃହ ଆଦି ରହିଥିଲା । ଆଁହଜରତ୍ ସ.ଅ ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ମସଜିଦ୍ ଏବଂ ନିଜର ଗୃହ ନିର୍ମାଣ ପାଇଁ ପସନ୍ଦ କରିଥିଲେ ଏବଂ ୧୦ ଦିନାରରେ ହୁଜୁର୍ ସ.ଅ ଉକ୍ତ ଜମିକୁ କ୍ରୟ କରି ନେଇଥିଲେ ଏବଂ ଜମିକୁ ସମାନ କରି ସେଠାରେ ବୃକ୍ଷକୁ କାଟି ମସଜିଦ୍ ନବଖୀର ନିର୍ମାଣ କାମ ଆରମ୍ଭ କରି ଦେଇଥିଲେ । ଅନ୍ୟ ଏକ ରିଖାୟତ୍ ଅନୁଯାୟୀ ସେହି ଜମିର ଅର୍ଥ ହଜରତ୍ ଅବୁ ବକ୍ସ୍ ର.ଅ ପୈଠ କରିଥିଲେ । ପୁନଶ୍ଚ ଖାଲିଫା ସାନି ର.ଅ ଉଲ୍ଲେଖ କରନ୍ତି ଯେ, ସେହି ଜମିକୁ ସମାନ କରି ଏବଂ ବୃକ୍ଷଗୁଡ଼ିକୁ କାଟିବା ପରେ ମସଜିଦ୍ ନବଖୀର ନିର୍ମାଣ କାମ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । ଯେପରି ଆଁହଜରତ୍ ସ.ଅ କୁବାର ମସଜିଦ୍ ଅବସରରେ ପ୍ରଥମେ ଦୁଆ ବା ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ଏବଂ ପରେ ଭିତ୍ତି ପ୍ରସ୍ତର ସ୍ଥାପନ କଲେ ଏବଂ ସାହାବାମାନେ ନିର୍ମାଣକାରୀ ଏବଂ ମୂଲିଆ ରୂପେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ । ଠିକ୍ ସେହିପରି ଆଁହଜରତ୍ ସ.ଅ ସ୍ୱୟଂ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ଭିତ୍ତି ପ୍ରସ୍ତର ସ୍ଥାପନ କଲେ ଏବଂ ସାହାବାମାନେ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ସେହି ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଆଁହଜରତ୍ ସ.ଅ ସ୍ୱୟଂ ମଧ୍ୟ କାମ

କରିଥିଲେ । ମସଜିଦର ଉଚ୍ଚତା ସେତେବେଳେ ୧୦ ଫୁଟ ଥିଲା । ଅର୍ଥାତ୍ ଛାତ ୧୦ ଫୁଟ ଉଚ୍ଚତା ବିଶିଷ୍ଟ ଥିଲା । ଲମ୍ବ ବା ଦୈର୍ଘ୍ୟ ୧୦୫ ଫୁଟ ଥିଲା ଏବଂ ପ୍ରସ୍ଥ ପ୍ରାୟ ୯୦ ଫୁଟ ରହିଥିଲା । ମସଜିଦର ଏକ କୋଣରେ ଏକ ଛାତର ଚବୁଟରା (ଇଟା କିମ୍ବା ମାଟିର ଭୂମି ଠାରୁ କିଛି ଦୂରତାରେ ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିବା ଏକ ଚତୁର୍କୋଣ ବିଶିଷ୍ଟ ସ୍ଥାନ)ର ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିଲା । ଯାହାକୁ ଲୋକମାନେ ସଫା ବୋଲି କହୁଥିଲେ । ଏହା ସେହି ପ୍ରବାସକାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଥିଲା ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଘର ବାଡ଼ି ନଥିଲା । ଏହି ଲୋକମାନେ ଏହିଠାରେ ହିଁ ବସବାସ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଅସହାୟ ସଫା କହୁଯାଉଥିଲା । ମସଜିଦକୁ ଲାଗି ଆଁହଜରତ୍ ସ.ଅଙ୍କ ଲାଗି ନିବାସ ନିମନ୍ତେ ଏକ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ ହୋଇଥିଲା । ସେହି ଗୃହ କଣ ଅସ୍ତିତ୍ୱ ରହିଥିଲା ଅର୍ଥାତ୍ ୧୦, ୧୫ ଫୁଟ ବିଶିଷ୍ଟ ଏକ ଛୋଟିଆ ଗୃହ ଥିଲା । ସେହି ଗୃହ ଏବଂ ମସଜିଦ୍ ମଧ୍ୟରେ ଏକ କବାଟର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଥିଲା । ଯାହାକୁ ଅତିକ୍ରମ କରି ହୁଜୁର୍ ସ.ଅ ମସଜିଦକୁ ନମାଜ୍ ପଢ଼ିବା ପାଇଁ ଆସୁଥିଲେ । ଯେତେବେଳେ ଆଁହଜରତ୍ ସ.ଅ ବିବାହ କଲେ ସେତେବେଳେ ଏହି ଗୃହ ବ୍ୟତୀତ ଏହାକୁ ସଂଲଗ୍ନ କରି ଅନ୍ୟ ଗୃହ ସବୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ମସଜିଦର ଆଖପାଖରେ କେତେକ ସାହାବାମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଗୃହ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିଲା । ସୁତରାଂ ଏ ଥିଲା ମସଜିଦ୍ ନବଖୀ ଯାହାକି ମଦିନା ମୁନୱରା ଠାରେ ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ସେ କାଳରେ ଜନସାଧାରଣଙ୍କର ଏପରି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଭବନ ନିର୍ମିତ ହୋଇ ନଥିଲା । ଯେଉଁଠାରେ ଜାତୀୟ ସ୍ୱାର୍ଥ ପରି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେଉଥିଲା । ତେଣୁ ଏହି ଭବନଟି ଦେଶର ଜାତୀୟ ସ୍ୱାର୍ଥ ଭଳି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହେବାରେ ସହାୟକ ହେଉଥିଲା । ସେତେବେଳେ ଏହି ମସଜିଦ୍ ହିଁ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟର ଭୂମିକା ନିର୍ବାହ କରି ଆସୁଥିଲା ଏବଂ ଏହିଠାରେ ହିଁ ଆଁହଜରତ୍ ସ.ଅଙ୍କର ସଭାମାନ ଆୟୋଜିତ ହେଉଥିଲା, ଏହିଠାରେ ହିଁ ଲୋକମାନେ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ପରାମର୍ଶ ବା ମତାମତ ସଂଗ୍ରହ କରୁଥିଲେ, ଏହିଠାରେ ହିଁ ମକଦ୍ଦାର ବିଚାର ଓ ଶୁଣାଣି ହେଉଥିଲା, ଏହିଠାରେ ହିଁ ଆଦେଶନାମା ଜାରି ହେଉଥିଲା, ଏହି ମସଜିଦ୍ ହିଁ ଗୋଷ୍ଠୀୟ ଅତିଥିଗୃହ ରୂପେ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ଆସୁଥିଲା, ଏହି ମସଜିଦ୍ ହିଁ ଯୁଦ୍ଧରେ ଧରାପଡ଼ିଥିବା କଏଦୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ କାରାଗାର ରୂପେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇ ଆସୁଥିଲା ।

ହୁଜୁର୍ ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ ଯେ, ସାର୍ ଉଇଲିୟମ୍ ମିଓର୍ ଏହି ମସଜିଦ୍ ସଂପର୍କରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରନ୍ତି ଯେ ଏହି ମସଜିଦ୍ ପଦାର୍ଥ ସାମଗ୍ରୀ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସରଳ ଏବଂ ସାଧାରଣ ମସଜିଦ୍ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ମହମ୍ମଦ୍ ସ.ଅଙ୍କର ଏହି ମସଜିଦ୍ ଇସଲାମୀୟ ଇତିହାସରେ ଏକ ଅତୀବ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରିଛି । ଇଶ୍ୱରଙ୍କର ପ୍ରିୟ ରସୁଲ୍ ଏବଂ ତାଙ୍କର ସହଚର ବା ଅନୁଗାମୀମାନେ ଏହି ମସଜିଦରେ ନିଜର ଅଧିକାଂଶ ସମୟ କାଳାତିପାତ କରୁଥିଲେ । ସେହିଠାରେ ହିଁ ଇସଲାମୀୟ ନିୟମିତ ବାଜମାଅତ୍ ନମାଜର ଶୁଭାରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । ସେହିଠାରେ ହିଁ ସମସ୍ତ ମୁସଲମାନମାନେଶୁକ୍ରବାର ଦିନ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କର ସଦ୍ୟତମ ଐଶ୍ୱାବାଣୀ ସୁଣିବା ପାଇଁ ଏକତ୍ରିତ ହେଉଥିଲେ । ସେହିଠାରେ ଆଁହଜରତ୍ ସ.ଅ ନିଜର ଜନ୍ମଯାତ୍ରା ସଂପର୍କିତ ପ୍ରସ୍ତାବ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରୁଥିଲେ । ସେହିଠାରେ ହିଁ ସେହି ଭବ୍ୟ ଭବନ ନିର୍ମିତ ହେଉଥିଲା ଯେଉଁଠାରେ ବିଜୟୀ ଏବଂ ଅନୁତପ୍ତ ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କର ପ୍ରତିନିଧିମଣ୍ଡଳ ଆଁହଜରତ୍ ସ.ଅଙ୍କ ସମକ୍ଷରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଉଥିଲେ । ଏହା ହିଁ ସେହି ଦରବାର ଥିଲା ଯେଉଁଠାରୁ ସେହି ରାଜକୀୟ ଅଦେଶନାମା ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ ହେଉଥିଲା । ଯାହାକି ଆରବର ସୁଦୂର ଓ କୋଣ ଅନୁକୋଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଦ୍ରୋହୀମାନଙ୍କୁ ଭୟଭୀତ ଏବଂ ପ୍ରକମ୍ପିତ କରିପକାଉଥିଲା ଏବଂ ପରିଶେଷରେ ଏହି ମସଜିଦକୁ ନିକଟସ୍ଥ ନିଜର ସ୍ତ୍ରୀ ଆଏଶା ର.ଅଙ୍କ କୋଠରୀରେ ଆଁହଜରତ୍ ସ.ଅ ନିଜର ଦେହ ତ୍ୟାଗ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହି ସ୍ଥାନରେ ହିଁ ଆଁହଜରତ୍ ସ.ଅଙ୍କର ଦୁଇ ଖଲିଫାଙ୍କୁ ଉଭୟ ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଅର୍ଥାତ୍ ବାମ ଏବଂ ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱରେ କବର ଦିଆଯାଇଛି । ସେ ଯାହାହେଉ ନା କାହିଁକି ହଜରତ୍ ସୁହୈଲ୍ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଭାଇ ସହଲ୍ ସେହି ସୌଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନ୍ୟତମ ଅଟନ୍ତି ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଇସଲାମର ଏହି ମହାନ ଧାର୍ମିକ କେନ୍ଦ୍ର ପାଇଁ ନିଜର ଜମିକୁ ଉପସ୍ଥାପିତ ବା ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବା ପାଇଁ ସାମର୍ଥ୍ୟ ସୁଯୋଗ ମିଳିଥିଲା ।

ପୁନଶ୍ଚ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସାହାସି ହେଉଛନ୍ତି ହଜରତ୍ ସାଆଦ୍ ବିନ୍ ଖୈସମା ର.ଅ । ସେ ଅସ୍ ସଂପ୍ରଦାୟକୁ ଥିଲେ । ତାଙ୍କ ମାତାଙ୍କ ନାମ ହିନ୍ଦ୍ ବିନତ୍ ଅସ୍ ଥିଲା । ଆହଜରତ୍ ସ.ଅ ହଜରତ୍ ସାଆଦ୍ ବିନ୍ ଖୈସମା ଏବଂ ହଜରତ୍ ଅବୁ ସଲମା ବିନ୍ ଅବୁଲ୍ ଅସଦ୍ ର.ଅଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୈତ୍ରିକ ସଂପର୍କ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ । ହଜରତ୍ ସାଆଦ୍ ସେହି ୧୨ ଜଣ ବାଉଁ ଉଦଘୋଷଣାକାରୀ ତଥା ବାଉଁ ପ୍ରଚାରକାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥିଲେ ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ଆହଜରତ୍ ସ.ଅ ବୈଅତେ ଅକ୍ବା ସାନିୟା ଅବସରରେ ମଦିନାର ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ବାଉଁ ଉଦଘୋଷଣାକାରୀ ରୂପେ ନିଯୁକ୍ତ କରିଥିଲେ । ସିରତ୍ ଖାତମୁନ୍ ନବୀୟିନରେ ହଜରତ୍ ମିର୍ଜା ବଶୀର୍ ଅହମଦ୍ ସାହାବ୍ ଉଲ୍ଲେଖ କରନ୍ତି ଯେ, ୧୩ ନବଝୀରେ ଜିଲ୍ ହଜା ମାସରେ ଅଖ୍ ଏବଂ ଖଜରଜ୍ ସଂପ୍ରଦାୟର ଶତାଧିକ ଲୋକମାନେ ମକ୍କା ଆସିଥିଲେ । ତତ୍ପର୍ବରୁ ୭୦ ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ଏପରି ଥିଲେ ଯେଉଁମାନେ ହୁଏତ ମୁସଲମାନ ହୋଇଯାଇଥିଲେ କିମ୍ବା ବର୍ତ୍ତମାନ ସେମାନେ ମୁସଲମାନ ହେବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ । ଆହଜରତ୍ ସ.ଅ ଧାର୍ଯ୍ୟ ତାରିଖରେ ରାତ୍ର ସମୟରେ ଏକୃତିଆ ଘରୁ ବାହାରିଲେ ଏବଂ ବାଟରେ ନିଜର ଚଟା ଅକ୍ବା ର.ଅଙ୍କୁ ସାଙ୍ଗରେ ଧରିଲେ । ଯିଏକି ସେତେବେଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁସଲମାନ ହୋଇ ନଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ସେ ହୁଜୁର୍ ସ.ଅଙ୍କୁ ଭଲ ପାଉଥିଲେ । ଦୁହେଁ ମିଶି ଘାଟିରେ ପହଞ୍ଚିଲେ । ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚିବାକୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଧିକ ସମୟ ହୋଇ ନଥିଲା କି ଅନସାରମାନେ ମଧ୍ୟଜଣେ ଜଣେ ଓ ଦୁଇ ଦୁଇ ଜଣ କରି ସେଠାରେ ଆସି ପହଞ୍ଚିଗଲେ । ସର୍ବପ୍ରଥମେ ହଜରତ୍ ଅକ୍ବା ର.ଅ କଥୋପକଥନ ଆରମ୍ଭ କଲେ ଯେ, ହେ ଖଜରଜ୍ ସଂପ୍ରଦାୟ ! ମହମ୍ମଦ୍ ସ.ଅ ନିଜ ବଂଶରେ ଜଣେ ସମ୍ମାନିତ ଓ ପ୍ରିୟତମ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ସେହି ବଂଶଟି ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କର ସୁରକ୍ଷା ଦାୟୀତ୍ୱ ନିର୍ବାହ କରିଆସିଛି ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିପଦ ସମୟରେ ତାହାଙ୍କ ପାଇଁ ସୁରକ୍ଷା ଡାଲ ବା କବଚ ରୂପେ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଛି । କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ମହମ୍ମଦ୍ ସ.ଅଙ୍କ ସଂକଳ୍ପ କରିଛନ୍ତି ଯେ, ସେ ନିଜର ମାତୃଭୂମିକୁ ଛାଡ଼ି ତୁମ ନିକଟକୁ ଚାଲିଯିବେ । ତେଣୁ ଯଦି ତୁମେମାନେ ତାଙ୍କୁ ନିଜ ପାଖକୁ ନେଇ ଯିବାର ଇଚ୍ଛୁକ ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସାମଗ୍ରିକ ରୂପେ ତାଙ୍କର ସୁରକ୍ଷା କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ଏବଂ ଯଦି ତୁମେ ଏଥିପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ତେବେ କୁହ ନଚେତ୍ ସ୍ୱଷ୍ଟ ଉତ୍ତର ଦେଇଦିଅ । କାରଣ ସ୍ୱଷ୍ଟ କଥା ଭଲ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଥାଏ । ବରାଅ ବିନ୍ ମାଆରୁର୍ ଯିଏକି ଅନସାର୍ ସଂପ୍ରଦାୟର ବୟୋଜ୍ୟୋଷ୍ଠ ବ୍ୟକ୍ତି ଏବଂ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ଥିଲେ, ସେ କହିଲେ ଯେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ଚାହୁଁଛୁ ଯେ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ ସ୍ୱୟଂ ନିଜର ପବିତ୍ର ତୁଣ୍ଡରୁ କିଛି କୁହନ୍ତୁ । ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତରରେ ଆହଜରତ୍ ସ.ଅ କୁରଆନ୍ ଶରୀଫ୍-ର କେତେକ ଆୟତ୍ ଆବୃତ୍ତି କଲେ ଏବଂ ନିଜର ଏକ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଭାଷଣରେ ଇସଲାମୀୟ ଶିକ୍ଷା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆଲୋକପାତ କଲେ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଧିକାର ଏବଂ ଭକ୍ତମାନଙ୍କର ଅଧିକାର ପ୍ରତି ସଚେତନ କରାଇଲେ ଏବଂ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରି କହିଲେ ଯେ, ମୁଁ ମୋ ନିଜ ପାଇଁ କେବଳ ଏତିକି ଚାହୁଁଛି ଯେଯେପରି ତୁମେମାନେ ନିଜର ବନ୍ଧୁ ପରିଜନମାନଙ୍କର ରକ୍ଷା କରୁଛ ସେହିପରି ତୁମେମାନେ ଆବଶ୍ୟକ ସ୍ଥଳେ ମୋ ସହିତ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ନ୍ୟାୟ ବା ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ କରିବ । ବରାଅ ବିନ୍ ମାଆରୁର୍ ଆରବମାନଙ୍କ ପ୍ରଥାମୁସାରେ ହୁଜୁର୍ ସ.ଅଙ୍କର ହାତ ନିଜ ହାତରେ ଧରି କହିଲେ ଯେ, ହେ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ ! ଆମେମାନେ ସେହି ଇଶ୍ୱରଙ୍କର ଶପଥ କରି କହୁଛୁ ଯେ, ଯିଏ ଆପଣଙ୍କୁ ଯଥାର୍ଥ ଏବଂ ସତ୍ୟତାର ସହିତ ପ୍ରେରଣ କରିଛନ୍ତି ଯେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ନିଜ ଜୀବନ ପରି ଆପଣଙ୍କର ରକ୍ଷା କରିବୁ । କାରଣ ଆମ୍ଭେମାନେ ଖଡ଼ଗର ଛତ୍ରଛାୟାରେ ଲାଳିତ ପାଳିତ ହୋଇଛୁ । ପୁନଶ୍ଚ ସେହି ଲୋକମାନେ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ ଯେ, ଆମ୍ଭେମାନେ ତ' ସବୁ କିଛି ପ୍ରୟାସ କରିବୁ କିନ୍ତୁ ଏହା ବଦଳରେ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ କ'ଣ ବା ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ । ହୁଜୁର୍ ସ.ଅ ଉତ୍ତରେ ଦେଲେ ଯେ, ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କର ସ୍ୱର୍ଗ ପ୍ରାପ୍ତି ହେବ । ଯାହାକି ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କର ସବୁ ନେମତ୍ ଠାରୁ ସବୁବୃହତ୍ ପୁରସ୍କାର ଅଟେ । ସମସ୍ତ ଅନସାରମାନେ କହିଲେ ଯେ, ହେ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ ! ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଏହି ବ୍ୟାପାରିକ ସର୍ତ୍ତକ୍ରି ମଞ୍ଜୁର ଅଛି । ଆପଣ ନିଜର ହସ୍ତକୁ ଆଗକୁ ବଢ଼ାନ୍ତୁ । ତେଣୁ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ ନିଜର ନିଜର ହସ୍ତ ଆଗକୁ କଲେ ଏବଂ ୭୦ ଜଣ ପ୍ରାଣ ଉତ୍ସର୍ଗକାରୀଙ୍କର ଏକ ଦଳ ଏକ ଆତ୍ମରକ୍ଷା ଜନିତ ବୁକ୍ତି ଅନୁଯାୟୀ ଆହଜରତ୍ ସ.ଅଙ୍କ ହସ୍ତରେ ବିକ୍ରି ହୋଇଗଲା । ସୁତରାଂ

ଏହି ବୈଅତର ନାମ ବୈଅତେ ଅକବା ସାନିୟା ଅଟେ । ବୈଅତ୍ ପରେ ଆଁହଜରତ୍ ସ.ଅ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ୧୨ ଜଣଙ୍କୁ ବାଉଁ ଉଦୟୋଷଣାକାରୀ ରୂପ ନିୟୁକ୍ତ କଲେ । ସେମାନଙ୍କର ନାମ ଏହିପରି ହେଲା; ଅସଅଦ୍ ବିନ୍ ଜରାରହ୍, ଉସୈଦ୍ ବିନ୍ ହଜିର୍, ଅବୁ ଲହୈସମ୍ ବିନ୍ ମାଲିକ୍ ବିନ୍ ତୈହାନ୍ ସାଆଦ୍ ବିନ୍ ଉବାଦାହ୍, ବରାଅ ବିନ୍ ମାଆରୁର୍, ଅବୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ରଖାହା, ଉବାଦାହ୍ ବିନ୍ ସାମିତ୍, ସାଆଦ୍ ବିନ୍ ରବିଲ୍, ଅରଫାଅ ବିନ୍ ମାଲିକ୍, ଅବୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ଅମ୍ର ଏବଂ ସାଆଦ୍ ବିନ୍ ଖୈସମା ଓ ମୁନଜର୍ ବିନ୍ ଅମ୍ର ।

ହୁଜୁର୍ ଅନଖର୍ ଅ.ବ କହିଲେ : ହଜରତ୍ ସାଆଦ୍ ବିନ୍ ଖୈସମାଙ୍କର କୁବା ଠାରେ ଏକ କୁପ ରହିଥିଲା । ଯାହାକୁ ଅଲ୍ ଗର୍ସ କୁହାଯାଉଥିଲା ଆଁହଜରତ୍ ସ.ଅଙ୍କ ବିୟୋଗ ପରେ ତାଙ୍କୁ ସେହି କୁପର ପାଣି ଦ୍ଵାରା ସ୍ନାନ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ କହିଥିଲେ ଯେ, ଯେତେବେଳେ ମୋର ବିୟୋଗ ଘଟିବ ସେତେବେଳେ ବେଏରେ ଗର୍ସ (ଗର୍ସ କୁପରୁ)ରୁ ସାତ ମଶକିଜାହ୍ (ଜଳ ଥଳୀ) ପାଣି ଦ୍ଵାରା ସ୍ନାନ କରାଇବ । ନବୀ ସ.ଅଙ୍କୁ ତିନି ଥର ସ୍ନାନ କରାଗଲା । ହଜରତ୍ ଅଲୀ ର.ଅ ହଜରତ୍ ଅକ୍ବା ର.ଅଙ୍କୁ ସ୍ନାନ କରାଇଥିଲେ ଏବଂ ହଜରତ୍ ଫଜଲ୍ ହଜରତ୍ ଅଲୀ ର.ଅଙ୍କୁ ସ୍ନାନ କରାଇଥିଲେ ।

ସୁଲୈମାନ ବିନ୍ ଅୟାନ୍ ବର୍ଷନା କରନ୍ତି ଯେ, ଯେତେବେଳେ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ବଦର୍ ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ବାହାରିଲେ ସେତେବେଳେ ସାଆଦ୍ ବିନ୍ ଖୈସମା ଏବଂ ତାଙ୍କର ପିତା ଉଭୟେ ଆଁହଜରତ୍ ସ.ଅଙ୍କ ସହିତ ଯିବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା ପ୍ରକାଶ କଲେ । ଆଁହଜରତ୍ ସ.ଅ ତାଙ୍କର ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରି କହିଲେ ଯେ, ଉଭୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେବଳ ଜଣେ ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ଯାଇ ପାରିବ । ତେଣୁ ଉଭୟ(କୁର୍ବା) ଗୁଳା ପକାଇ ନିଅନ୍ତୁ । ହଜରତ୍ ଖୈସମ୍ ନିଜର ପୁତ୍ର ସାଆଦକୁ କହିଲେ ଯେ ଆମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେବଳ ଜଣେ ହିଁ ଯାଇ ପାରିବ । ତୁମେ ଗୋଟେ କାମ କର ଯେ, ତୁମେ ମହିଳାମାନଙ୍କ ପାଖରେ ସଂରକ୍ଷଣ ବା ନିରୀକ୍ଷଣ ପାଇଁ ରହିଯାଅ । ହଜରତ୍ ସାଆଦ୍ କହିଲେ ଯେ, ଯଦି ସ୍ଵର୍ଗ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି କଥା ହୋଇ ଥାଆନ୍ତା ତେବେ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚିତ ଅଗ୍ରାଧିକାର ଦେଇଥାଆନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତ' ସ୍ଵୟଂ ଶାହାଦତ୍ (ବୀରଗତି ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାର) ଅଭିଳାଷୀ । ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତରରେ ଉଭୟେ କୁର୍ବା ପକାଇଲେ । ତେବେ କୁର୍ବାରେ ହଜରତ୍ ସାଆଦଙ୍କ ନାଁ ବାହାରିଲା । ଅତଃ ସେ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅଙ୍କ ସହିତ ବଦର୍ ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ବାହାରିଲେ ଏବଂ ବଦର୍ ଯୁଦ୍ଧରେ ହିଁ ବୀରଗତି ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥିଲେ ।

ଗୋଟିଏ ରିଖାୟତ୍ ମୁତାବକ ବଦର୍ ଯୁଦ୍ଧରେ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅଙ୍କ ସହିତ ଦୁଇଟି ଅଶ୍ଵ ଥିଲେ । ଗୋଟିଏ ଅଶ୍ଵ ଉପରେ ହଜରତ୍ ମସଅଦ୍ ବିନ୍ ଉମୈର୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଅଶ୍ଵ ଉପରେ ହଜରତ୍ ସାଆଦ୍ ବିନ୍ ଖୈସମା ଆରୋହଣ ହୋଇଥିଲେ । ହଜରତ୍ ଜୁବୈର୍ ବିନ୍ ଅଖାମ୍ ଏବଂ ହଜରତ୍ ମିକଦାଦ୍ ବିନ୍ ଅସଞ୍ଜଦ୍ ମଧ୍ୟ ପାଲି କରି ଅଶ୍ଵ ଉପରେ ଆରୋହଣ ହୋଇଥିଲେ ।

ହୁଜୁର୍ ଅନଖର୍ ଅ.ବ କହିଲେ : ହଜରତ୍ ମିର୍ଜା ବଶୀର୍ ଅହମଦ୍ ସାହେବ୍ ମତରେ ବଦର୍ ଯୁଦ୍ଧରେ ମୁସଲମାନ ପାଖରେ ୭୦ଟି ଓଟ ଏବଂ ୨ଟି ଅଶ୍ଵ ଥିଲା । ସେ ଯାହାହେଉ ନା କାହିଁକି ଯାହାକିଛି ଜିନିଷ ସାମଗ୍ରୀ ସବୁ ରହିଥିଲା ଯେପରି ଅଶ୍ଵ ଏବଂ ଓଟ, ତାହାର କୁଫ୍ଫୁରମାନଙ୍କ ସହିତ ତୁଳନା କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ ହେଲା ଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ ହେଲା ଏବଂ କୁଫ୍ଫୁରମାନେ ନିଜର ବିଚାରରେ ଏଇଥିପାଇଁ ଆକ୍ରମଣ କଲେ ଯେ, ଆଜି ଇସଲାମର ମୂଳୋପାଟନ କରିଦେବା । ସେତେବେଳେ ସେହି ବିଶ୍ଵାସକାରୀମାନେ ନିଜର ସାଜ ସରଞ୍ଜାମ ଆଡ଼କୁ ଚାହିଁଲେ ନାହିଁ । ବରଂ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ପାଇଁ ଜଲାଞ୍ଜଳୀ ପାଇଁ ବ୍ୟଗ୍ର ଥିଲେ । ଯାହାକୁ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଗ୍ରହଣ କଲେ ଏବଂ ବିଜୟ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କଲେ । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ସ୍ଵର୍ଗରେ ସେହି ସାହାବାମାନଙ୍କର ସ୍ତରକୁ ଉନ୍ନୀତ କରନ୍ତୁ । (ଆମିନ୍)

KHULASA KHUTBA JUMA HUZOOR ANWAR a.b.a

.....
15th March 2019
.....